

Social Work & Education

©SW&E. 2025

УДК 364.63-055.2:[316.647.8:305]-
043.2]:303.72](045)
DOI: 10.25128/2520-6230.25.4.9

Тетяна СЕМИГІНА,
докторка політичних наук,
професорка,
Уманський державний
педагогічний університет імені
Павла Тичини, м. Умань,
м.Умань, Україна;
semigina.tv@gmail.com
ORCID ID:
<https://orcid.org/0000-0001-5677-1785>

Статус статті:

Отримано: серпень 25, 2025
1-ше рецензування: вересень 24, 2025
Прийнято: грудень 30, 2025

Семигіна, Т. (2025). Від Ubuntu до Harambee: деколонізаційний поворот у тематиці Всесвітнього дня соціальної роботи. *Social Work and Education*, Vol. 12, No. 4 pp. 673-688. DOI: 10.25128/2520-6230.25.4.9

ВІД UBUNTU ДО HARAMBEE: ДЕКОЛОНІЗАЦІЙНИЙ ПОВОРОТ У ТЕМАТИЦІ ВСЕСВІТНЬОГО ДНЯ СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ

Анотація. Вибір глобальними професійними асоціаціями індигенних філософій як тематичної спрямованості Всесвітнього дня соціальної роботи протягом 2021–2026 років свідчить про системний деколонізаційний зсув у глобальному дискурсі, який історично домінував західними моделями.

Мета роботи: проаналізувати філософії Ubuntu, Buen Vivir та Harambee, оцінивши їхній деколонізаційний потенціал у протидії професійному імперіалізму та виявивши критичні ризики їхньої глобалізації та універсалізації.

Робота ґрунтується на критичній парадигмі соціальної роботи та поєднує теоретичні рамки професійного імперіалізму та деколонізаційних студій. Використано якісний контент-аналіз офіційних заяв IFSW та порівняльний аналіз згаданих індигенних концептів.

Аналіз засвідчив, що інтеграція концептів Ubuntu, Buen Vivir та Harambee формує потужну деколонізаційну парадигму, що протистоїть західному індивідуалізму та неоліберальній логіці розвитку, акцентуючи на колективній відповідальності, соціальній та екологічній справедливості. Виявлено, що ці концепції виконують функцію індигенізації, легітимізуючи локальні практики та вимагаючи епістемічної справедливості. Водночас, дослідження виявило ключові ризики: офіційні комунікації демонструють тенденцію до деполітизації, розмиваючи антикапіталістичний і антиколоніальний зміст філософій. Це створює загрозу кооптації, де заклик до колективної самопомогі (як у випадку Harambee та Ubuntu) може бути використаний для виправдання перекладання відповідальності за соціальне забезпечення з держави на громади.

Тематична спрямованість Всесвітнього дня соціальної роботи є важливим, але двояким процесом, що вимагає постійної критичної рефлексії. Для України, що переживає власний процес деколонізації, цей дискурс є актуальним, підкреслюючи важливість інтеграції українських епістемологій соціальної роботи як цінного внеску у глобальні знання.

Ключові слова: деколонізація, професійний імперіалізм, Ubuntu, Buen Vivir, Harambee, індигенізація, критична парадигма, соціальна робота.

ВСТУП

Глобальні професійні асоціації соціальних працівників (Міжнародна асоціація шкіл соціальної, Міжнародна рада соціального добробуту та Міжнародна федерація соціальних працівників) оголосили, що Всесвітній день соціальної роботи, який щорічно відзначається у третій вівторок березня, має пройти під гаслом «Спільне творення надії та гармонії: заклик Harambee до єднання розділеного суспільства» (*Co-Building Hope and Harmony: A Harambee Call to Unite a Divided Society*) (IFSW, 2025).

Концепція **Harambee**, що походить зі Східної Африки та означає «тягнути разом», символізує спільні зусилля у розв'язанні соціальних проблем та колективну відповідальність (Ng'Ethe, 1983). У попередні роки тематика Всесвітнього дня соціальної роботи використовувала аналогічні принципи локальних філософій:

- **Ubuntu** (Південна Африка) – «Я є, бо ми є» або «Людяність через інших». Філософія Ubuntu підкреслює взаємозалежність людей, спільну відповідальність та цінність колективу, наголошуючи, що добробут особи неможливий без благополуччя громади.

- **Buen Vivir** (Андські спільноти, Латинська Америка) – «Добре життя» або «Життя у гармонії». Ця концепція наголошує на гармонії людини з природою, суспільством і колективним добробутом, протиставляючи індивідуалістичним чи матеріалістичним моделям розвитку, та базується на принципах взаємозалежності, соціальної справедливості та балансу із довкіллям (Семигіна, 2023).

Такий вибір тем може слугувати індикатором деколонізаційного зсуву у глобальному дискурсі соціальної роботи, прагнення забезпечити багатоголосся культурних традицій. Він змушує уважніше розглянути, як глобальні професійні практики інтегрують принципи спільнот Глобального Півдня, підкреслюючи цінності солідарності, колективної відповідальності та співпраці, що знаходить відображення як у тематиці глобальних акцій, так і у відзначенні представників культурно різноманітних країн як кращих фахівців у сфері соціальної роботи (Noble²⁰²¹).

Ця робота має на меті схарактеризувати принцип **Harambee** та вибір теми Всесвітнього дня соціальної роботи на 2026 рік, зробити огляд попередніх тем, що спираються на знання корінних народів та проаналізувати деколонізаційний потенціл тематичної спрямованості Всесвітнього дня соціальної роботи.

МЕТОДОЛОГІЯ РОБОТИ

Робота спирається на критичну парадигму соціальної роботи (Семигіна, 2025b), що передбачає аналіз владних відносин, виявлення проявів професійного імперіалізму та осмислення альтернативних знань, вироблених спільнотами Глобального Півдня. Методологічно дослідження ґрунтується на якісному контент-аналізі офіційних заяв і тематичних матеріалів глобальних професійних асоціацій, а також на порівняльному аналізі концептів *Harambee*, *Ubuntu* та *Buen Vivir* у контексті їх інтеграції у світовий дискурс соціальної роботи. Такий підхід дає змогу простежити, як символічні та ідеологічні акценти Всесвітнього дня соціальної роботи відображають ширші процеси деколонізації професії, яка донині спирається переважно на британо-американські традиції.

Теоретичною рамкою дослідження є поєднання двох взаємопов'язаних підходів, що забезпечують критичне осмислення тематичної спрямованості Всесвітнього дня соціальної роботи. Перший підхід – концепція професійного імперіалізму в соціальній роботі (Arce, 2019; Midgley, 2016; Veta & McLaughlin, 2023), яка дозволяє оцінювати, як західні моделі впливають на глобальні стандарти, практики та освітні програми, і виявляти механізми домінування, що можуть обмежувати розвиток локальних знань та практик.

Другий підхід — деколонізаційні студії у соціальній роботі (Asakura et al., 2023; Clarke, 2022; Gray et al., 2016; Moss et al., 2024; Tefera, 2022), що спрямовані на відновлення епістемічної справедливості та інтеграцію знань і практик корінних і локальних спільнот у глобальний професійний дискурс. У рамках цього підходу слід виокремити індигенізацію (indigenisation, локалізація знань і практик) – ключовий процес, який дозволяє локалізувати та адаптувати західні моделі соціальної роботи до культурних та соціальних контекстів спільнот Глобального Півдня, одночасно посилюючи їх роль у професійному наративі (Mahajne et al., 2022; Ryan & Ivelja, 2023; Tusasiirwe, 2022).

Поєднання цих підходів дає змогу не лише аналізувати механізми влади та домінації у професії, а й оцінювати потенціал деколонізації через інтеграцію багатоголосся, культурних концептів та локальних практик у глобальну соціальну роботу.

РЕЗУЛЬТАТИ

1. *Філософія Ubuntu і соціальна робота*

Поняття **Ubuntu** (Убунту) набуло значного впливу у міжнародній соціальній роботі, коли у «Глобальних пріоритетах соціальної роботи та соціального розвитку 2020–2030» тему на 2020–2022 роки було сформульовано як: «*Ubuntu: Strengthening Social Solidarity and Global Connectedness*» («Убунту: Зміцнення соціальної солідарності та глобальної взаємозалежності»). Саме під такою назвою відбувся Всесвітній день соціальної роботи 2021 року (IFSW, 2021), що підкреслило важливість глобальної співпраці та солідарності у соціальній роботі і розвитку спільнот.

Ubuntu інтерпретується як африканський гуманізм – людиноцентричний підхід до світу, що охоплює складні взаємини між людьми, країною, довкіллям і духовністю. Філософія виникла у різних частинах африканського континенту і базується на ідеї взаємозалежності людей та значущості спільноти для індивідуального та колективного благополуччя. Різні громади можуть акцентувати на специфічних аспектах *Ubuntu*, проте її ядро складають спільні знання, цінності та практики. Термін часто перекладають як «Я є, бо ми є» або «Людяність проявляється через інших», підкреслюючи роль соціальної солідарності та взаємозалежності (Udah et al., 2025).

Ubuntu ґрунтується на ключових цінностях, таких як родинні та кровні зв'язки, колективність спільноти, свобода та незалежність, духовна єдність та орієнтація на людей (Rotzinger et al., 2025). Хоча чимало з цих цінностей зустрічаються в інших культурах та світоглядних концепціях, *Ubuntu* надає їм особливого африканського значення, де пріоритет віддається взаємозалежності,

людяності та соціальній солідарності, що набуває особливої ваги в контексті подолання наслідків місцевих збройних конфліктів (Akinola & Uzodike 2017).

Впровадження *Ubuntu* у соціальну роботу вважається вагомою деколонізаційною практикою. Історично соціальна робота та суміжні професії базувалися на західних методах навчання, практики та досліджень, що відображало колоніальний вплив і домінування однієї культури знання над іншими. Використання *Ubuntu* у навчанні, практиці та дослідженнях сприяє подоланню професійного імперіалізму, повертаючи африканські та місцеві знання, традиції та усну мудрість у професійний дискурс (Seehawer, 2018). Цей процес також є формою індигенізації соціальної роботи, коли глобальні підходи адаптуються до місцевих культурних і соціальних контекстів, підкреслюючи цінності громади, колективізм та місцеву експертизу.

Ubuntu має пряме значення для практики соціальної роботи, оскільки його принципи співзвучні з базовими етичними цінностями професії (Mupedziswa et al., 2019; van Breda²⁰¹⁹). По-перше, підхід, орієнтований на спільноту, підкреслює значущість соціальних зв'язків і колективної підтримки, стимулюючи розробку програм, які зміцнюють громади та підтримують взаємодопомогу. По-друге, повага до гідності клієнта підкреслює цінність кожної особи та її автономію. По-третє, партнерство та співпраця означає взаємодію соціального працівника з клієнтами та громадами як партнерів, визнаючи їхню експертизу та ресурси. По-четверте, соціальна відповідальність і солідарність спонукають брати на себе колективну відповідальність за добробут інших, формуючи стійкі та згуртовані спільноти. По-п'яте, культурна чутливість і інклюзивність забезпечують адаптацію практики до колективістських традицій і цінностей різних культур, підвищуючи релевантність інтервенцій.

З наукової точки зору, *Ubuntu* сприяє розвитку критичної парадигми у соціальній роботі. Ця філософія та практика ставить під сумнів глобальне домінування західних підходів, одночасно акцентуючи соціальну справедливість, взаємозалежність і колективну відповідальність. Дослідження показують, що *Ubuntu* не лише формує філософську основу, а й пропонує практичні рамки для освіти, досліджень та професійної діяльності соціальних працівників, зміцнюючи принципи солідарності, людяності та колективної відповідальності у глобальному контексті (Mugumbate et al., 2024). Прикметно, що значення цього принципу суттєво посилилось у період пандемії COVID-19 (Chigangaidze et al., 2021).

Визнання *Ubuntu* у глобальній соціальній роботі, зокрема через внесення цього поняття у назву Всесвітнього дня соціальної роботи, демонструє, як африканські цінності можуть інтегруватися у професійну практику та академічні дискурси, одночасно сприяючи деколонізації знання, індигенізації методів і подоланню професійного імперіалізму.

Однак, незважаючи на легке входження ідей *Ubuntu* у глобальну соціальну роботу, існує ризик ідеалізації та універсалізації цієї концепції. Критики застерігають, що абстрагування *Ubuntu* від його специфічного африканського культурного та історичного контексту може призвести до його спотворення або навіть використання для виправдання неоліберальних соціальних політик. В умовах скорочення державних соціальних витрат, акцент на колективній відповідальності та самодопомозі (що є ядром *Ubuntu*) може бути неправомірною

інтерпретований як перекладання соціальної відповідальності з держави на громади, маскуючи структурні проблеми, які вимагають політичних рішень, а не лише солідарності на низовому рівні. Таким чином, інтеграція *Ubuntu* вимагає критичної рефлексії, щоб уникнути професійного імперіалізму навпаки, де африканська мудрість використовується без належного усвідомлення її політичної складності та соціальних ризиків.

2. Концепція *Buen Vivir* та її застосування у соціальній роботі

Поняття **Buen Vivir** (ісп. «гарне життя») стало значущим у глобальній соціальній роботі, коли його було обрано *глобальним пріоритетом соціальної роботи на 2024–2026 роки* під назвою «*Buen Vivir: Shared Future for Transformative Change*» («Буен Вівір: Спільне майбутнє для трансформаційних змін») (IASSW, 2023). Саме під цією темою відзначався Всесвітній день соціальної роботи 2024 року. Обрання цієї концепції як глобального пріоритету відображало прагнення професії соціальної роботи поєднувати культурно специфічні знання та цінності корінних спільнот із глобальними практиками, формуючи підходи, які підтримують стійкі соціальні та екологічні зміни.

Buen Vivir пропонує альтернативну парадигму благополуччя, що протистоїть економічно орієнтованим моделям розвитку. Він підкреслює колективне задоволення потреб, гармонійне співіснування людей та природи, а також соціальну та екологічну справедливість. Ключові принципи *Buen Vivir* охоплюють:

- **Відносини** – усі елементи реальності, включно з людьми, спільнотами та довкіллям, перебувають у тісному взаємозв'язку, а добробут одного елемента залежить від гармонії цілого.

- **Взаємність** – передбачає співучасть і взаємну відповідальність між різними рівнями світу, між поколіннями, людьми та природою, де дії одного впливають на добробут інших.

- **Відповідність** – стосується гармонійного співвідношення елементів системи, що забезпечує збалансоване співіснування.

- **Компліментарність** – протилежності в системі взаємодоповнювальні, жоден елемент не є зайвим, що сприяє усвідомленню цінності різноманіття та синергії.

Концепція базується на традиційних світоглядах корінних народів Андського регіону та знаннях, переданих предками, і визначає спосіб життя, у якому етичні цінності, взаємодія та відповідальність стають основою щоденних практик. Хоча термін *Buen Vivir* часто інтерпретується через призму корінних традицій, він є неологізмом, який сформувався у 1990-х роках у межах латиноамериканських соціалістичних організацій. Спершу концепція виступала як антикапіталістичний ідеал, альтернативний як європейським соціалістичним, так і західним економічним моделям, і включав принципи деколоніалізму, відмову від накопичення капіталу та життя на основі високих моральних чеснот (Beling et al., 2021). Його також називали «екосоціалізмом», «соціалізмом доброго життя», «соціалізмом XXI століття» та «революційною утопією» (Hidalgo-Capitán & Cubillo-Guevara, 2017). Таким чином, *Buen Vivir* поєднує культурні традиції корінних народів із політичними, соціальними та екологічними

трансформаційними підходами, що робить його значущим у глобальному дискурсі соціальної роботи.

Для соціальної роботи ця концепція приваблива насамперед тим, що пропонує життєву модель, яка виходить за межі економічного виміру, ставлячи у центрі уваги спільні потреби, гідну якість життя та смерті, любов і соціальні зв'язки, а також здорове процвітання всіх членів спільноти у гармонії з природою. У практичному вимірі це означає розвиток програм і стратегій, які зміцнюють колективну відповідальність, підтримують солідарність, сприяють екологічній свідомості та інтегрують місцеві знання та традиції (Семигіна, 2023).

Buen Vivir виконує фундаментальну деколонізаційну функцію у соціальній роботі, оскільки є прямим відображенням латиноамериканської специфіки та її критичного, соціалістично/марксистськи орієнтованого світогляду. Застосування цього принципу дозволяє радикально переосмислити домінування західних методів і цінностей, інтегруючи корінні знання, колективістські культурні практики та усний досвід у професійні дискурси. Це сприяє індигенізації соціальної роботи, адаптуючи глобальні підходи до специфіки місцевих спільнот.

Водночас, впровадження *Buen Vivir* оголює суперечливість тенденцій глобалізації та індигенізації. Хоча антикапіталістичний рух (включно з його соціалістичною/марксистською критикою) та екологізація соціальної роботи мають потужний потенціал для критичної парадигми, що ставить під сумнів нерівності, вони самі по собі не є суто деколонізаційними. Це пов'язано з тим, що антикапіталізм (наприклад, європейський соціалізм) та екологічні рухи можуть існувати незалежно від корінних світоглядів і навіть можуть містити західні/модерністські елементи. Проте в контексті *Buen Vivir* вони перетинаються з деколоніальним баченням, пропонуючи неантропоцентричну, екосоціалістичну модель благополуччя, яка відкрито протистоїть імперським та неоліберальним структурам.

3. Концепція *Harambee* та її роль у трансформації соціальної роботи

Африканська філософська концепція *Harambee* (з мови суахілі — «Усі тягнемо разом») увійшла в дискурс глобальної соціальної роботи у 2025 році. Вона пропонує потужну парадигму колективної самодопомоги та розвитку громад. Концепція *Harambee*, яка історично була бойовим кличем робітників і гаслом масової мобілізації проти колоніалізму, була інституціоналізована як національне гасло Кенії після здобуття незалежності. Вона стала основою національної стратегії розвитку, відомої як Африканський соціалізм, мета якої полягала у боротьбі з невіглаством, бідністю та хворобами шляхом мобілізації народу на низовому рівні (grassroots) для активної участі у власному розвитку (Ng'Ethe, 1983).

Harambee є вираженням колективної та кооперативної участі спільноти, спрямованої на вирішення нагальних потреб із використанням власних індигенних ресурсів. Його ключові принципи охоплюють взаємну допомогу, спільні зусилля, взаємну соціальну відповідальність та самостійність громади (community self-reliance). У практичному вимірі рух *Harambee* проявився у широкомасштабних добровільних проєктах, коли громади збирали кошти та працю для будівництва життєво необхідної соціальної інфраструктури,

включаючи школи, медичні центри та водопроводи, демонструючи відданість спільному благу та солідарності.

У соціальній роботі *Harambee* може бути позиціоновано як деколонізаційний інструмент, оскільки ця філософія протиставляє африканський соціокультурний етос західному індивідуалізму та економічній логіці розвитку, що домінували у колоніальну та неокolonіальну епохи. Вона підкреслює індигенізацію соціальної роботи, інтегруючи традиційні цінності та способи організації праці для подолання соціальних нерівностей та забезпечення доступу до базових послуг. Ця парадигма ставить у центр уваги соціально-культурний досвід дітей та громад, кидаючи виклик імпортованим педагогікам та політикам (Dixson & Ladson-Billings, 2017). Таким чином, *Harambee* відображає прагнення до трансформаційних змін, де надія та гармонія будуються через кооперацію та спільну відповідальність.

Проте, як і у випадку з *Buen Vivir*, практична реалізація *Harambee* не позбавлена суперечностей. У Кенії цей рух, попри його позитивний внесок у розширення доступу до освіти, критикувався за те, що він часто приносив більшу користь заможнішим регіонам і громадам, посилюючи внутрішню нерівність. Крім того, державна підтримка *Harambee* розглядалася як стратегія перекладання відповідальності за надання соціальних послуг на плечі громадян, а сама концепція іноді використовувалася політиками для мобілізації голосів та непрозорого використання коштів, що призводило до політизації та ризиків корупції. Це свідчить про те, що індигенні принципи, інтегровані в національні стратегії, можуть зіткнутися з тими ж структурними проблемами та неоліберальним тиском, від яких вони намагаються відмежуватися.

ДИСКУСІЯ

Еволюція тематичної спрямованості Всесвітнього дня соціальної роботи відображає ширші ідеологічні та епістемічні зсуви у глобальній професії. У період 2010–2015 років домінувала універсалістська риторика, сфокусована на людських правах, соціальній справедливості та міжнародній єдності, що відображало ідеал «глобальної ідентичності». Згодом, у 2016–2020 роках, відбувся перехід до парадигми підходів на рівні громади (community-based approaches), Цілей сталого розвитку (Sustainable Development Goals) та глобальної відповідальності (IFSW, 2025), сигналізуючи про поступовий відхід від суто універсальних декларацій до визнання локальних практик.

Саме на тлі цієї еволюції аналіз вибору концептів *Ubuntu* (2021), *Buen Vivir* (2024) та *Harambee* (2026) як тематичної спрямованості Всесвітнього дня соціальної роботи чітко засвідчує деколонізаційну парадигму у глобальному професійному дискурсі. Це систематичне звернення до філософій Глобального Півдня (Африки та Латинської Америки) можна розцінювати як безпосередній вияв прагнення глобальних професійних асоціацій подолати професійний імперіалізм, який історично нав'язував західні, індивідуалістичні та економічно орієнтовані моделі соціальної роботи. Інтеграція цих індигенних знань видається значущим кроком до епістемічної справедливості та індигенізації професії, до перетворення глобальної практики на більш культурно релевантну та інклюзивну. Цю тенденцію відзначають й інші дослідники (Palattiyil et al., 2024).

Деколонізаційний потенціал проаналізованих концептів видається беззаперечним. Кожна з них – *Ubuntu* з акцентом на людяності та взаємозалежності, *Buen Vivir* із екосоціалістичною критикою капіталу та гармонією з природою, а також *Harambee* як модель колективної самодопомоги – може вважатися частиною радикальної критичної парадигм, що протистоїть неоліберальному розвитку. Вони виводять соціальну роботу за межі вузько індивідуальних підходів, фокусуючи увагу на соціальній солідарності, колективній відповідальності та структурних нерівностях, тим самим легітимізуючи практики, що ґрунтуються на усній мудрості та традиційних системах підтримки, які були знецінені колоніальними системами. Зокрема, введення *Buen Vivir* також знаменує собою посилення загальної глобальної екологізації соціальної роботи, підкреслюючи зв'язок між соціальною та екологічною справедливістю, на який звертають увагу чимало науковців з країн Глобальної Півночі (Jones²⁰²⁴; Truell & Banks, 2021). Узагальнено інформація про три концепції представлена в таблиці 1.

Таблиця 1: Порівняльний аналіз концепцій *Ubuntu*, *Buen Vivir* та *Harambee*, обраних як тематична спрямованість Всесвітнього дня соціальної роботи

Критерій	Ubuntu	Buen Vivir	Harambee (Східна Африка)
Основне значення	«Я є, бо ми є» (Людяність через інших)	«Добре життя» (Життя у гармонії)	«Усі тягнемо разом» (Колективна праця)
Географічне походження	Південна Африка (поширено по континенту)	Латинська Америка	Кенія (національне гасло)
Ключовий фокус	Взаємозалежність, гуманізм, спільнота, людяність	Гармонія з природою (<i>Пачамама</i>), колективне благополуччя, екологічна справедливість	Колективна самодопомога, спільні зусилля, розвиток громад
Ідеологічний зв'язок	Африканський гуманізм	Екосоціалізм, антикапіталізм, марксистська/соціалістична критика	Африканський соціалізм (як стратегія розвитку)
Роль у соціальній роботі	Зміцнення соціальної солідарності та глобальної взаємозалежності	Формування критичної парадигми проти економічного розвитку та екологізація практики	Модель розвитку громад (grassroots) та мобілізації внутрішніх ресурсів
Критичні аспекти	Ідеалізація, використання для	Деполітизація радикальної критики,	Нерівність між регіонами,

виправдання скорочення соціальних витрат (перекладання відповідальності на громади).	універсалізація екосоціалістичного змісту.	політизація/корупція у використанні добровільних ресурсів.
---	--	---

Прикладом такої деполітизації може слугувати аналіз ключових меседжів глобальних організацій щодо Всесвітнього дня соціальної роботи у 2026 році, який має пройти під гаслом *Harambee*. Хоча концепція *Harambee* історично була політично забарвленим закликом до Африканського соціалізму та масової мобілізації, спрямованої проти структурної нерівності та колоніальної спадщини, офіційні комунікації зміщують акцент:

Мир – це не лише відсутність насильства, а активна присутність справедливості, участі та довіри. Жодна людина чи організація не може самотужки вирішити сучасні виклики – лише спільні зусилля дають надію та гармонію. Соціальні працівники, керуючись цінностями гідності, справедливості та інклюзії, мають унікальну можливість підтримувати колективні зусилля, особливо у світі, де є конфлікти, нерівність, переміщення людей та екологічні кризи.

У цьому формулюванні, *Harambee* зводиться до універсальних етичних цінностей («справедливість, участь, довіра») та загального заклику до співпраці, яка є необхідною перед обличчям глобальних викликів. Аналогічно, цитата президентки Міжнародної асоціації шкіл соціальної роботи Антуанетт Ломбард зосереджується на «спільній людяності», «емпатії» та «формуванні серця суспільства» (IASSW, 2025), що є, безумовно, важливими елементами, але ігнорує гострий класовий та антикапіталістичний зміст *Harambee*, зосереджуючись виключно на його педагогічному та моральному вимірі. Риторика такого типу, попри її видиму інклюзивність, може звести глибоку критично-політичну філософію до універсальної метафори. Вона стає прийнятною навіть для інституцій, діяльність яких фактично підтримує ті самі структурні нерівності, проти яких *Harambee* був першопочатково спрямований.

Це демонструє, що без постійної критичної рефлексії деколонізація ризикує перетворитися на суто символічне включення. Такий підхід не трансформує домінантну професійну парадигму. Ба більше, у такій формі він може навіть відтворювати елементи професійного імперіалізму. Це відбувається тоді, коли ідеї просуваються через глобальні організації соціальної роботи та віддаляються від свого початкового політичного змісту. Такий критичний погляд поділяють й деякі інші науковці (Childs et al., 2024).

Найбільш гострою критичною точкою, особливо у випадках розгортання філософії *Ubuntu* та *Harambee*, можна вважати ризик кооптації (co-optation) неоліберальною політикою (Tella, 2021; Tusasiiirwe, 2022). Наразі акцент на колективній відповідальності та самопомозі (ядро *Harambee* та *Ubuntu*) може бути неправомірно використаний урядами в умовах скорочення державних соціальних витрат для виправдання перекладання фінансової відповідальності за соціальне забезпечення на самі громади. Таким чином, деколонізаційний заклик

до колективізму парадоксально може стати інструментом для зміцнення неоліберального порядку, від якого ці філософії намагаються звільнитися, маскуючи структурні проблеми, які вимагають політичних рішень.

У підсумку, тематична спрямованість Всесвітнього дня соціальної роботи демонструє безпрецедентну відданість ідеалам деколонізації та індигенізації професії. Однак, успіх цього процесу залежить від критичної рефлексії та відмови від універсалізації. Професія має усвідомити, що інтеграція концептів *Ubuntu*, *Buen Vivir* та *Harambee* є не просто додаванням етичних термінів, а прийняттям радикальної, політично забарвленої критики західного імперіалізму. Кінцева мета полягає у тому, щоб ці індигенні знання стали не просто доповненням до домінуючих моделей, а справжнім фундаментом для створення нової, соціально та екологічно справедливої соціальної роботи (Семігіна, 2025a).

Визнання цієї динаміки та її суперечностей є критично важливим для країн, які переживають власний процес деколонізації – політичної, культурної та академічної. Зокрема, для України цей контекст формує нагальну потребу переглядати «глобальні стандарти» соціальної роботи. Слід забезпечити, щоб ці стандарти, навіть якщо вони походять від філософій Глобального Півдня, не підмінювали локальне бачення та не відтворювали ієрархії «центр–периферія» у сфері знання. Деколоніальний поворот має надавати простір для українських епістемологій соціальної роботи, які включають практики на рівні громад, масове волонтерство та горизонтальні мережі самоорганізації (Semigina et al., 2025) як відповідь на виклики російсько-української війни. Український досвід стійкості, взаємодопомоги на рівні громади та швидкої мобілізації ресурсів у кризових умовах може бути представлений як цінний внесок у глобальні знання та методології соціальної роботи, а не лише як поле для застосування зовнішніх теорій чи моделей. Це може закріпити Україну як активного суб'єкта у міжнародному деколоніальному дискурсі, якщо, звісно, буде кому популяризувати та просувати унікальні українські практики на рівні глобальної професійної спільноти соціальних працівників.

У цьому контексті виникає низка власних дискусійних питань, які можуть бути предметом подальших наукових розвідок:

- Чи можуть індигенні концепти, як-от *Ubuntu*, *Buen Vivir* та *Harambee*, реально зберегти свій радикальний соціально-політичний потенціал у глобальній соціальній роботі, або вони приречені стати декоративними символами для легітимізації неоліберальних структур і глобальної професійної ієрархії? Які конкретні механізми здатні запобігти використанню принципів колективізму та солідарності для виправдання неоліберальних реформ або скорочення державних соціальних витрат?

- Як інтегрувати локальні знання, культурні практики та колективні стратегії у глобальні стандарти соціальної роботи так, щоб вони не були редуковані до «етнічної екзотики» чи інструменту політкоректної універсалізації, а зберегли власну епістемічну, політичну та моральну автономію?

- Яку стратегічну роль можуть відігравати країни з власним досвідом колективної мобілізації, волонтерства та кризової солідарності, що спираються на місцеву культуру самоорганізації, у глобальному деколоніальному дискурсі соціальної роботи? Або їх унікальний досвід буде використаний лише як

«лабораторія» для апробації чужих концептів без можливості трансформації домінантних моделей, сформованих у межах британо-американської традиції?

Таким чином, прагнення міжнародної професійної спільноти спиратися на знання корінних народів, філософію деколонізації та розвиток критичної парадигми у значній мірі залежить від постійної рефлексії та політичної чутливості. Лише активний захист радикального потенціалу індигенних концептів може запобігти їх кооптації або деполітизації і забезпечити, що глобальна соціальна робота стане справді постімперською практикою, здатною трансформувати існуючі структури влади, соціальної нерівності та домінування західних моделей знання.

ВИСНОВКИ

Проведений аналіз тематичної спрямованості Всесвітнього дня соціальної роботи протягом 2021–2026 років засвідчує послідовний фокус на індигенних концепціях *Ubuntu*, *Buen Vivir* та *Harambee*. Цей вибір – потужний вияв прагнення глобальних професійних асоціацій подолати професійний імперіалізм, який історично нав'язував західні, індивідуалістичні моделі, та сприяти індигенізації соціальної роботи через інтеграцію знань і практик Глобального Півдня.

Використання африканських та латиноамериканських концепцій сприяє поверненню локальних знань у професійний дискурс, кидає виклик епістемічному домінуванню Заходу та легітимізує неформальні практики місцевих громад. Водночас глобалізація цих концептів у міжнародній соціальній роботі породжує ризики ідеалізації та деполітизації. Існує небезпека того, що їхній антиколоніальний зміст буде розмитий і перетворений на універсальні етичні кліше.

Для України, яка переживає власний процес деколонізації, цей дискурс має особливу актуальність, підкреслюючи необхідність інтеграції українських епістемологій соціальної роботи (зокрема, самоорганізації громад під час війни) як цінного внеску у глобальні знання, а не лише як поле для застосування зовнішніх моделей.

ЛІТЕРАТУРА

Семигіна, Т. (2025a). Деколонізація соціальної роботи: що це означає в українському контексті? *Наука та освіта під впливом глобальних викликів: II міжн. наук.-практ. конференція* (с.80-84). Research Europe.

Семигіна, Т. (2025b). *Сприяючи змінам: дослідження в соціальній роботі*. Teadmus.

Семигіна, Т. (2023). «Буен Вівір» як глобальний пріоритет соціальної роботи на 2024 -2026 роки. *Social Work and Education*, 10(4), 472–485. <https://doi.org/10.25128/2520-6230.23.4.4>

Akinola A. O., & Uzodike U. O. (2017). Ubuntu and the quest for conflict resolution in Africa. *Journal of Black Studies*, 49(2), 91-113. <https://doi.org/10.1177/0021934717736186>

Arce, G. M. (2019). Latin American social work and the struggles against professional imperialism. In *The Routledge handbook of postcolonial social work* (pp. 163-173). Routledge.

Asakura, K., Miller, J., Nakash, O., & O'Neill, P. (2023). Toward “decolonizing” clinical social work practice and education. *Smith College Studies in Social Work*, 93(2–4), 73–82. <https://doi.org/10.1080/00377317.2023.2279389>

- Beling, A. E., Cubillo-Guevara, A. P., Vanhulst, J., & Hidalgo-Capitán, A. L. (2021). Buen vivir (GoodLiving): A “Glocal” Genealogy of a Latin American Utopia for the World. *Latin American Perspectives*, 48(3), 17-34.
- Chigangaidze, R. K., Matanga, A. A., & Katsuro, T. R. (2021). Ubuntu Philosophy as a Humanistic–Existential Framework for the Fight Against the COVID-19 Pandemic. *Journal of Humanistic Psychology*, 62(3), 319-333. <https://doi.org/10.1177/00221678211044554>
- Childs, J., Mohamed, O., Pike, N., Muchiri, S., Bell, J., Dibo, A., & Ndabarushimana, A. (2024). Learning from Ikibiri and Ubuntu to Decolonise Social Work Research in Higher Education. *Practice*, 36(2), 159–171. <https://doi.org/10.1080/09503153.2023.2223362>
- Clarke, K. (2022). Reimagining social work ancestry: Toward epistemic decolonization. *Affilia*, 37(2), 266–278. <https://doi.org/10.1177/08861099211051326>
- Dixson, A. D., & Ladson-Billings, G. (2017). Harambee: Pulling it all together. *Teachers College Record*, 119(1), 1-6.
- Gray, M., Coates, J., Yellow Bird, M., & Hetherington, T. (Eds.). (2016). *Decolonizing Social Work*. Routledge.
- Hidalgo-Capitán, A.L. & Cubillo-Guevara, A. P. (2017). Deconstruction and Genealogy of LatinAmerican Good Living (Buen Vivir). The (Triune) Good Living and its Diverse IntellectualWellsprings. In: *Alternative Pathways to Sustainable Development: Lessons from Latin America* (pp.23-50). Geneva, Boston: Graduate Institute Publications, Brill-Nijhoff.
- IASSW (2023). *Buen Vivir: Shared Future for Transformative Change*. <https://www.iassw-aiets.org/wp-content/uploads/2023/10/GlobalAgenda-Annoucement.pdf>
- IASSW (2025). Pulling Together for a Shared Future: Harambee Inspires World Social Work Day 2026. <https://www.iassw-aiets.org/2025/11/24/pulling-together-for-a-shared-future-harambee-inspires-world-social-work-day-2026>
- IFSW (2021). *World Social Work Day 2021*. <https://www.ifsw.org/social-work-action/world-social-work-day/world-social-work-day-2021/>
- IFSW (2025). World Social Work Day. <https://www.ifsw.org/social-work-action/world-social-work-day>
- Jones, D. N. (2024). The Global Agenda for Social Work and Social Development: A Conflicted Global Concept? *Practice*, 36(2), 101–109. <https://doi.org/10.1080/09503153.2024.2323062>
- Mahajne, I., Allasad Alhuzail, N., & Bar-On, A. (2022). Challenges facing social work in the indigenous Arab minority in Israel: Voices from the field. *The British Journal of Social Work*, 52(2), 816-832.
- Midgley, J. (2016). Promoting reciprocal international social work exchanges: Professional imperialism revisited. In *Indigenous social work around the world* (pp. 31-45). Routledge.
- Moss, M., Rowen, R., & Lee, A. D. (2024). On the other side of the rabbit proof fence: Decolonizing social work education – a framework for change. *Social Work Education*, 43(4), 862–878. <https://doi.org/10.1080/02615479.2022.2147157>
- Mugumbate, J. R., Mupedziswa, R., Twikirize, J. M., Mthethwa, E., Desta, A. A., & Oyinola, O. (2024). Understanding Ubuntu and its contribution to social work education in Africa and other regions of the world. *Social Work Education*, 43(4), 1123–1139. <https://doi.org/10.1080/02615479.2023.2168638>
- Mupedziswa, R., Rankopo, M., & Mwansa, L. (2019). Ubuntu as a Pan-African philosophical framework for social work in Africa. In J. M. Twikirize & H. Spitzer (Eds.), *Social work practice in Africa indigenous and innovative approaches* (pp. 21–38). Fountain.
- Ng'Ethe, N. (1983). Politics, ideology and the underprivileged: The origins and nature of the Harambee phenomenon in Kenya. *Journal of Eastern African Research & Development*, 13, 150-170. <http://erepository.uonbi.ac.ke:8080/xmlui/handle/123456789/16752>

Noble, C., ed. (2021). *Voices of Social Work: The Eileen Younghusband Lectures 1984–2018*. Melbourne: D&D Digital Printing.

Palattiyil, G., McInnes, A., & Walker, J. (2024). Integrating the Global Agenda for Social Work Practice and Education. *Practice*, 36(2), 89–99. <https://doi.org/10.1080/09503153.2023.2291989>

Rotzinger, J. S., Jensen, L. A., & Thalmayer, A. G. (2025). Ubuntu in Namibia and Kenya: How Emerging Adults Live an Essential African Value Today. *Journal of Cross-Cultural Psychology*, 56(2), 194–213. <https://doi.org/10.1177/00220221241309863>

Ryan, J., & Ivelja, J. (2023). Indigenisation, (De)Colonisation, and Whiteness: Dismantling Social Work Education. *Australian Social Work*, 76(3), 300–314. <https://doi.org/10.1080/0312407X.2023.2203116>

Seehawer, M. K. (2018). Decolonising research in a Sub-Saharan African context: Exploring Ubuntu as a foundation for research methodology, ethics and agenda. *International Journal of Social Research Methodology*, 21(4), 1–14. <https://doi.org/10.1080/13645579.2018.1432404>

Semigina, T., Kokoiachuk, Y., Shkuro, V., & Stoliaryk, O. (2025). Resilience in Social Work during Armed Conflict: Insights from Ukraine for Global Future Practice. In N. Paul & J. Dey (Eds.), *Global Perspectives on Social Work in Transition: Navigating Technological, Cultural, and Academic Challenges* (pp. 53–76). Verlag Barbara Budrich.

Tefera, G. M. (2022). Decolonizing social work practice: A case from Ethiopian refugee settings. *Journal of Social Service Research*, 48(2), 273–284.

Tella, O. (2021). *Africa's soft power: philosophies, political values, foreign policies and cultural exports*. Routledge.

Truell, R., & Banks, S. (2021). From ethical challenges on the social work frontline to joint action for a new eco-social world. *Journal of Social Intervention: Theory and Practice*, 30(5)6 8–16. <https://doi.org/10.54431/jsi.699>

Tusasiirwe, S. (2022). Is it indigenisation or decolonisation of social work in Africa? A focus on Uganda. *African Journal of Social Work*, 12(1), 1–11. <https://doi.org/10.4314/ajsw.v12i1>.

Tusasiirwe, S. (2022). Is it indigenisation or decolonisation of social work in Africa? A focus on Uganda. *African Journal of Social Work*, 12(1), 1–11.

Udah, H., Tusasiirwe, S., Mugumbate, R., & Gatwiri, K. (2025). Ubuntu philosophy, values, and principles: An opportunity to do social work differently. *Journal of Social Work*, 14680173241312749.

van Breda, A. D. (2019). Developing the notion of Ubuntu as African theory for social work practice. *Social Work*, 55(4), 439–450. <https://doi.org/10.15270/55-4-762>

Veta, O. D., & McLaughlin, H. (2023). Social work education and practice in Africa: The problems and prospects. *Social Work Education*, 42(8), 1375–1386. <https://doi.org/10.1080/02615479.2022.2029393>

FROM UBUNTU TO HARAMBEE: A DECOLONIAL TURN IN THE THEME OF WORLD SOCIAL WORK DAY

Tetyana SEMIGINA, Dr. in Political Science, Professor, Pavlo Tychyna Uman State Pedagogical University, Uman, Ukraine; semigina.tv@gmail.com

Abstract. *The selection of indigenous philosophies by global professional associations as the thematic focus for World Social Work Day (WSWD) from 2021 to 2026 signifies a systemic decolonial shift in the global discourse, which has historically been dominated by Western models.*

Purpose of this paper is to analyze the philosophies of Ubuntu, Buen Vivir, and Harambee, assessing their decolonial potential in counteracting professional imperialism and identifying the critical risks associated with their globalization and universalization.

The paper is grounded in the critical paradigm of social work and combines the theoretical frameworks of professional imperialism and decolonial studies. It utilizes qualitative content analysis of official IFSW statements and a comparative analysis of the aforementioned Indigenous concepts.

The analysis demonstrates that the integration of Ubuntu, Buen Vivir, and Harambee forms a powerful decolonial paradigm that counters Western individualism and the neoliberal logic of development by emphasizing collective responsibility, social, and environmental justice. These concepts fulfill an indigenization function, legitimizing local practices and demanding epistemic justice. However, the study revealed key risks: official communications tend toward depoliticization, diluting the anti-capitalist and anti-colonial content of the philosophies. This creates a threat of co-optation, where the call for collective self-help (as in the case of Harambee and Ubuntu) may be exploited to justify shifting responsibility for social welfare from the state onto communities.

The thematic direction of World Social Work Day is a crucial yet two-sided process that requires ongoing critical reflection. For Ukraine, which is undergoing its own process of decolonization, this discourse is highly relevant, underscoring the importance of integrating Ukrainian social work epistemologies as a valuable contribution to global knowledge.

Keywords: decolonization, professional imperialism, Ubuntu, Buen Vivir, Harambee, indigenization, critical paradigm, social work.

References

Semigina, T. (2025a). *Decolonization of social work: What does it mean in the Ukrainian context?* In *Nauka ta osvita pid vplyvom hlobalnykh vyklykiv: II mizhn. nauk.-prakt.* (pp. 80–84). Research Europe. [in Ukrainian]

Semigina, T. (2025b). *Promoting change: Research in social work.* Teadmus. [in Ukrainian]

Semigina, T. (2023). *“Buen Vivir” as a global priority of social work for 2024–2026.* *Social Work and Education*, 10(4), 472–485. <https://doi.org/10.25128/2520-6230.23.4.4> [in Ukrainian]

- Akinola A. O., & Uzodike U. O. (2017). Ubuntu and the quest for conflict resolution in Africa. *Journal of Black Studies*, 49(2), 91-113. <https://doi.org/10.1177/0021934717736186>
- Arce, G. M. (2019). Latin American social work and the struggles against professional imperialism. In *The Routledge handbook of postcolonial social work* (pp. 163-173). Routledge.
- Asakura, K., Miller, J., Nakash, O., & O'Neill, P. (2023). Toward “decolonizing” clinical social work practice and education. *Smith College Studies in Social Work*, 93(2-4), 73-82. <https://doi.org/10.1080/00377317.2023.2279389>
- Beling, A. E., Cubillo-Guevara, A. P., Vanhulst, J., & Hidalgo-Capitán, A. L. (2021). Buen vivir (GoodLiving): A “Glocal” Genealogy of a Latin American Utopia for the World. *Latin American Perspectives*, 48(3), 17-34.
- Chigangaidze, R. K., Matanga, A. A., & Katsuro, T. R. (2021). Ubuntu Philosophy as a Humanistic–Existential Framework for the Fight Against the COVID-19 Pandemic. *Journal of Humanistic Psychology*, 62(3), 319-333. <https://doi.org/10.1177/00221678211044554>
- Childs, J., Mohamed, O., Pike, N., Muchiri, S., Bell, J., Dibo, A., & Ndabarushimana, A. (2024). Learning from Ikibiri and Ubuntu to Decolonise Social Work Research in Higher Education. *Practice*, 36(2), 159–171. <https://doi.org/10.1080/09503153.2023.2223362>
- Clarke, K. (2022). Reimagining social work ancestry: Toward epistemic decolonization. *Affilia*, 37(2), 266–278. <https://doi.org/10.1177/08861099211051326>
- Dixon, A. D., & Ladson-Billings, G. (2017). Harambee: Pulling it all together. *Teachers College Record*, 119(1), 1-6.
- Gray, M., Coates, J., Yellow Bird, M., & Hetherington, T. (Eds.). (2016). *Decolonizing Social Work*. Routledge.
- Hidalgo-Capitán, A.L. & Cubillo-Guevara, A. P. (2017). Deconstruction and Genealogy of Latin American Good Living (Buen Vivir). The (Triune) Good Living and its Diverse Intellectual Wellsprings. In: *Alternative Pathways to Sustainable Development: Lessons from Latin America* (pp.23-50). Geneva, Boston: Graduate Institute Publications, Brill-Nijhoff.
- IASSW (2023). *Buen Vivir: Shared Future for Transformative Change*. <https://www.iassw-aiets.org/wp-content/uploads/2023/10/GlobalAgenda-Annoucement.pdf>
- IASSW (2025). Pulling Together for a Shared Future: Harambee Inspires World Social Work Day 2026. <https://www.iassw-aiets.org/2025/11/24/pulling-together-for-a-shared-future-harambee-inspires-world-social-work-day-2026>
- IFSW (2021). *World Social Work Day 2021*. <https://www.ifsw.org/social-work-action/world-social-work-day/world-social-work-day-2021/>
- IFSW (2025). World Social Work Day. <https://www.ifsw.org/social-work-action/world-social-work-day>
- Jones, D. N. (2024). The Global Agenda for Social Work and Social Development: A Conflicted Global Concept? *Practice*, 36(2), 101–109. <https://doi.org/10.1080/09503153.2024.2323062>
- Mahajne, I., Allasad Alhuzail, N., & Bar-On, A. (2022). Challenges facing social work in the indigenous Arab minority in Israel: Voices from the field. *The British Journal of Social Work*, 52(2), 816-832.
- Midgley, J. (2016). Promoting reciprocal international social work exchanges: Professional imperialism revisited. In *Indigenous social work around the world* (pp. 31-45). Routledge.
- Moss, M., Rowen, R., & Lee, A. D. (2024). On the other side of the rabbit proof fence: Decolonizing social work education – a framework for change. *Social Work Education*, 43(4), 862–878. <https://doi.org/10.1080/02615479.2022.2147157>
- Mugumbate, J. R., Mupedziswa, R., Twikirize, J. M., Mthethwa, E., Desta, A. A., & Oyinlola, O. (2024). Understanding Ubuntu and its contribution to social work education in Africa and other regions of the world. *Social Work Education*, 43(4), 1123–1139. <https://doi.org/10.1080/02615479.2023.2168638>

Mupedziswa, R., Rankopo, M., & Mwansa, L. (2019). Ubuntu as a Pan-African philosophical framework for social work in Africa. In J. M. Twikirize & H. Spitzer (Eds.), *Social work practice in Africa indigenous and innovative approaches* (pp. 21–38). Fountain.

Ng'ethe, N. (1983). Politics, ideology and the underprivileged: The origins and nature of the Harambee phenomenon in Kenya. *Journal of Eastern African Research & Development*, 13, 150-170. <http://erepository.uonbi.ac.ke:8080/xmlui/handle/123456789/16752>

Noble, C., ed. (2021). *Voices of Social Work: The Eileen Younghusband Lectures 1984–2018*. Melbourne: D&D Digital Printing.

Palattiyil, G., McInnes, A., & Walker, J. (2024). Integrating the Global Agenda for Social Work Practice and Education. *Practice*, 36(2), 89–99. <https://doi.org/10.1080/09503153.2023.2291989>

Rotzinger, J. S., Jensen, L. A., & Thalmayer, A. G. (2025). Ubuntu in Namibia and Kenya: How Emerging Adults Live an Essential African Value Today. *Journal of Cross-Cultural Psychology*, 56(2), 194-213. <https://doi.org/10.1177/00220221241309863>

Ryan, J., & Ivelja, J. (2023). Indigenisation, (De)Colonisation, and Whiteness: Dismantling Social Work Education. *Australian Social Work*, 76(3), 300–314. <https://doi.org/10.1080/0312407X.2023.2203116>

Seehawer, M. K. (2018). Decolonising research in a Sub-Saharan African context: Exploring Ubuntu as a foundation for research methodology, ethics and agenda. *International Journal of Social Research Methodology*, 21(4), 1–14. <https://doi.org/10.1080/13645579.2018.1432404>

Semigina, T., Kokoiachuk, Y., Shkuro, V., & Stoliaryk, O. (2025). Resilience in Social Work during Armed Conflict: Insights from Ukraine for Global Future Practice. In N. Paul & J. Dey (Eds.), *Global Perspectives on Social Work in Transition: Navigating Technological, Cultural, and Academic Challenges* (pp. 53–76). Verlag Barbara Budrich.

Tefera, G. M. (2022). Decolonizing social work practice: A case from Ethiopian refugee settings. *Journal of Social Service Research*, 48(2), 273–284.

Tella, O. (2021). *Africa's soft power: philosophies, political values, foreign policies and cultural exports*. Routledge.

Truell, R., & Banks, S. (2021). From ethical challenges on the social work frontline to joint action for a new eco-social world. *Journal of Social Intervention: Theory and Practice*, 30(5)6 8-16. <https://doi.org/10.54431/jsi.699>

Tusasiirwe, S. (2022). Is it indigenisation or decolonisation of social work in Africa? A focus on Uganda. *African Journal of Social Work*, 12(1), 1-11. <https://doi.org/10.4314/ajsw.v12i1>.

Tusasiirwe, S. (2022). Is it indigenisation or decolonisation of social work in Africa? A focus on Uganda. *African Journal of Social Work*, 12(1), 1-11.

Udah, H., Tusasiirwe, S., Mugumbate, R., & Gatwiri, K. (2025). Ubuntu philosophy, values, and principles: An opportunity to do social work differently. *Journal of Social Work*, 14680173241312749.

van Breda, A. D. (2019). Developing the notion of Ubuntu as African theory for social work practice. *Social Work*, 55(4), 439–450. <https://doi.org/10.15270/55-4-762>

Veta, O. D., & McLaughlin, H. (2023). Social work education and practice in Africa: The problems and prospects. *Social Work Education*, 42(8), 1375-1386. <https://doi.org/10.1080/02615479.2022.2029393>

Article history:

Received: August 25, 2025

1st Revision: September 24, 2025

Accepted: December 30, 2025